

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger.

1. Indledning.

Efter ønske fra det færøske landsstyre foreslås det at indføre en dagpengeordning på Færøerne. Formålet med forslaget er først og fremmest at erstatte indtægtstab som følge af sygdom, tilskadekomst eller fødsel.

Der er tale om et helt nyt lovgivningsområde for Færøerne. Der findes på Færøerne ligesom i Danmark en del lønmodtagere, som har funktionærstatus, hvilket vil sige, at de får hel eller delvis løn under sygdom eller fødsel. Herudover er der efter anordning for Færøerne om forsikring mod følger af ulykkestilfælde i visse tilfælde mulighed for at få dagpenge.

For de lønarbejdere, der bliver syge, er der i dag kun mulighed for at få hjælp i trangtilfælde efter § 9 i lov for Færøerne om offentlig forsorg. Denne hjælp fastsættes efter et skøn i det enkelte tilfælde.

Hjælp til underhold må normalt ikke overstige, hvad der efter lov for Færøerne om folkepension kunne været ydet i den pågældende periode som grundbeløb og som pensionstillæg. Udover denne hjælp kan der ydes nødvendig supplerende hjælp i anledning af trang opstået som følge af f.eks. langvarig sygdom. Det vil sige at alle færøske lønarbejdere – i det omfang de opfylder betingelserne herfor – er henvist til hjælp efter denne bestemmelse i forsorgsloven i forbindelse med sygdom.

Den foreslåede færøske dagpengeordning er meget forskellig fra den danske dagpengeordning både i relation til personkreds og varighedsbegrænsning, herunder karenstage. Forslaget har derimod flere lighedstræk med den tidligere gældende dagpengeordning efter sygeforsikringsloven, hvor den obligatoriske ordning kun omfattede lønarbejdere uden løn under sygdom, og hvor selvstændige og husmødre kun havde adgang til dagpenge på grundlag af en frivillig sikring.

Ordningen tænkes administreret af landsstyrets socialforvaltning.

Nærmere om forslagets enkelte dele.

2. Den berettigede personkreds.

Efter forslaget kan dagpenge udbetales til lønmodtagere, der ikke får løn under sygdom eller fødsel. Dagpengene skal ydes efter ensartede regler uden hensyn til, om indtægtstabet skyldes sygdom, tilskadekomst eller fødsel. Landsstyret bemyndiges herudover til at fastsætte nærmere regler om udbetaling af dagpenge til andre personer. Der kan forudses tilfælde, hvor en arbejdsgiver helt eller delvis undlader at udbetale løn under sygdom til en lønmodtager med f.eks. funktionærstatus. I disse tilfælde bør socialforvaltningen kunne udbetale dagpenge. Socialforvaltningen må herefter anlægge sag mod arbejdsgiveren, således at udlægget kan blive refunderet. Det er fundet nødvendigt at foreslå en sådan bestemmelse, idet funktionærerne ellers i disse situationer vil blive væsentlig ringere stillet end andre ved at være henvist til den trangsbestemte forsorgshjælp.

Der bør ligeledes administrativt fastsættes regler om, at forvaltningen kan udbetale supplerende dagpenge til kvindelige funktionærer, der får udbetalt halv løn under fravær på grund af barsel.

Dagpengenes størrelse beregnes i disse tilfælde efter lovens almindelige regler.

Herudover foreslås det, at selvstændigt erhvervsdrivende og husmødre frivilligt kan sikre sig dagpenge i tilfælde af sygdom, tilskadekomst eller fødsel. Disse sikringsordninger foreslås udformet således, at det offentlige dækker $\frac{1}{4}$ og de sikrede $\frac{3}{4}$ af udgifterne til ordningen.

3. Ydelsens varighed.

a. Ved sygdom eller tilskadekomst.

Den foreslåede dagpengeordning for lønarbejdere giver adgang til dagpenge efter 2 dages sygdom. Det vil sige, at dagpenge efter anmodning kan udbetales fra 3. hele fraværsdag. Det foreslås videre, at dagpengene i alt kan ydes i 13 uger i løbet af 6 på hinanden følgende måneder. Er dagpengeretten opbrugt under en sammenhængende sygeperiode, kan dagpenge kun udbetales i en følgende 6 måneders periode, såfremt den pågældende har været arbejdsdygtig og på ny opfylder lovens beskæftigelseskrav. Personer, der har sikret sig frivillige dagpenge skal i stedet godtgøre, at de efter det nævnte tidspunkt har været arbejdsdygtige.